

Sygn. akt VIII Ka 1111/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Marzanna Chojnowska –spr

SSO Przemysław Wasilewski

DelSSR Beata Maria Wołosik

Protokolant: Agnieszka Malewska

Przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku Marka Moskala

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2013 roku

sprawy M. S.

oskarżonego o czyn z art. 226 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 15 października 2012 roku, sygnatura akt VII K 452/12

I. *Zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, na mocy art. 67§3 kk orzeka wobec oskarżonego M. S. obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych J. F. i M. M. (2) w kwotach po 100 (sto) złotych płatne w terminie 1 (jednego) miesiąca od uprawomocnienia się wyroku.*

II. *W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.*

III. *Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.*

UZASADNIENIE

M. S. stanął pod zarzutem tego, że w dniu 17 marca 2012 roku w B. na ulicy (...) dokonał znieważenia funkcjonariuszy Policji starszego sierżanta J. F. i starszego sierżanta M. M. (2) w ten sposób, że używał wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych polegających na przeprowadzaniu interwencji,

tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 15 października 2012 roku w sprawie sygn. akt VII K 452/12 na mocy art. 66 § 1 i 2 k.k., art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne toczące się przeciwko M. S. warunkowo umorzył na 2 (dwa) lata tytułem próby.

Na mocy art. 67 § 3 k.k. orzekł wobec M. S. nawiązki na rzecz J. F. i M. M. (2) w kwotach po 100 (sto) złotych, płatnych w terminie jednego miesiąca od uprawomocnienia się wyroku.

Zasądził od M. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty i 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Powyższy wyrok na zasadzie art. 425 § 1 i 2 k.p.k., art. 444 k.p.k. zaskarżył prokurator w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego M. S..

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k., art. 437 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 pkt 1 k.p.k. orzeczeniu Sądu I instancji zarzucił obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 67 § 3 k.k. poprzez wymierzenie na jego podstawie oskarżonemu M. S. nawiązki na rzecz J. F. i M. M. (2), podczas gdy zgodnie z treścią tego przepisu oraz złożonymi przez pokrzywdzonych wnioskami Sąd na podstawie opisanego wyżej przepisu winien orzec na rzecz wymienionych obowiązek naprawienia szkody.

W oparciu o podniesiony zarzut oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie na podstawie art. 67 § 3 k.k. wobec M. S. obowiązku naprawienia szkody na rzecz J. F. i M. M. (2) w kwotach po 100 złotych płatnych w terminie jednego miesiąca od uprawomocnienia się wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne przyjęte przez Sąd Rejonowy odnośnie przebiegu przestępstwa popełnionego przez oskarżonego M. S. w dniu 17 marca 2012 roku nie budzą zastrzeżeń i znajdują pełne potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji w zakresie rozstrzygnięcia o sprawstwie oskarżonego, które oparte zostało przede wszystkim na zeznaniach świadków J. F., M. M. (2), J. S., R. O. i K. P.. Wymaga podkreślenia fakt, że wszystkie dowody zgromadzone w niniejszej sprawie (w tym wyjaśnienia oskarżonego) Sąd Rejonowy poddał rzeczowej analizie oraz ocenie, które są poprawne i obiektywne.

W tym kontekście stwierdzić należy, że Sąd I instancji swoje ustalenia faktyczne oparł na prawidłowej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego. Znamiennym jest, że nie były one kwestionowane przez żadną ze stron uczestniczących w niniejszym procesie karnym, a oskarżyciel publiczny w uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego podkreślił, że ustalenia Sądu Rejonowego w zakresie stanu faktycznego, stopnia winy oskarżonego oraz rodzaju rozstrzygnięcia uznać należy za słuszne. Z uwagi na brak zastrzeżeń apelującego co do poczynionych ustaleń faktycznych oraz rozstrzygnięcia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego toczącego się przeciwko M. S., bardziej szczegółowa analiza wyroku w tym zakresie nie jest konieczna.

Przechodząc do rozważań odnośnie apelacji prokuratora stwierdzić należy, że uzasadniony jest sformułowany w niej zarzut obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 67 § 3 k.k., w którym wymienione zostały różne kategorie środków karnoprawnych, w tym m.in. obligatoryjny obowiązek naprawienia szkody w całości albo w części oraz fakultatywna w orzekaniu przez Sąd nawiązka.

Niewątpliwie w niniejszej sprawie jest to, że obaj pokrzywdzeni w osobach J. F. i M. M. (2) domagali się od oskarżonego stosownej kompensacji w postaci obowiązku naprawienia szkody, o czym przekonuje treść protokołu rozprawy głównej z dnia 09 lipca 2012 roku (k. 107 – 108). Tymczasem Sąd I instancji warunkowo umarzając postępowanie karne toczące się przeciwko M. S., na mocy art. 67 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego nawiązki na rzecz pokrzywdzonych w kwotach po 100 złotych, płatnych w terminie jednego miesiąca od uprawomocnienia się wyroku. Uwzględniając zatem z jednej strony wnioski pokrzywdzonych, zaś z drugiej strony brzmienie art. 67 § 3 k.k. i obligatoryjny charakter obowiązku naprawienia szkody, takie rozstrzygnięcie Sądu I instancji było wadliwe.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że Sąd Rejonowy miał świadomość popełnionego błędu, o czym przekonuje fakt wydania w dniu 31 października 2012 roku postanowienia w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w zaskarżonym wyroku w tym przedmiocie (k. 129). Z treści uzasadnienia tego postanowienia jednoznacznie wynika, że przedmiotowe uchybienie powstało wskutek zwykłej pomyłki. Niemniej jednak ze względu na to, że uchybienie tego rodzaju nie może być uznane za oczywistą omyłkę pisarską, postanowieniem Sądu Okręgowego w

Białymstoku z dnia 28 listopada 2012 roku w sprawie sygn. akt VIII Kz 588/12 zostało ono uchylone i konieczna była modyfikacja zaskarżonego wyroku w drodze postępowania odwoławczego.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. zmienił wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że na mocy art. 67 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. S. obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych J. F. i M. M. (2) w kwotach po 100 (sto) złotych płatne w terminie 1 (jednego) miesiąca od uprawomocnienia się wyroku. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kierując się względami słuszności, w szczególności biorąc pod uwagę istotę zmiany dokonanej w rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.